

Activități de protecție a plantelor de toamnă în rapiță

Автор(и): Растителна защита
Дата: 19.10.2024 Брой: 10/2024

Rapița este semănată la sfârșitul lunii august–începutul lunii septembrie. Este o cultură pretentioasă în ceea ce privește solul – necesită soluri bogate în nutrienți, cu un regim hidric bun. Cele mai bune culturi premergătoare sunt grâul, orzul, cartoful timpuriu etc. Este infestată de mai multe tipuri de buruieni: iarnă-primăvară, primăvara timpurie și buruieni cu rădăcini suckerante. Distrugerea timpurie a buruienilor reduce competiția cu cultura și contribuie la formarea uniformă a arboretului și la dezvoltarea rozetei.

Principalele boli ale rapiței toamna

Putregaiul uscat al tulpinii (Phoma lingam)

Boala la rapiță se manifestă de la emergența plantelor până în stadiul de creștere „frunza a 6-a”. Pe frunzele inferioare se formează pete neregulate, rotunjite, gri-verzui, cu puncte negre mici pe ele (picnidiile agentului cauzator). Petele devin treptat necrotice și se extind pe pețiol și tulpină. Infecția tulpinii are loc direct la nivelul solului sau chiar deasupra acestuia. Phoma atacă și gâtul rădăcinii, provocând pete întunecate care duc la uscarea și moartea plantelor. Boala se dezvoltă în pete în cadrul arboretului și, în condiții favorabile, se răspândește foarte repede pe întregul câmp.

Prin urmare, este necesar un monitorizare regulată toamna, iar tratamentul trebuie efectuat atunci când apar primele pete galben-deschis pe frunze.

Patogenul supraviețuiește în resturile vegetale și parțial în semințele de rapiță. Dezvoltarea fomei este favorizată de vremea ploioasă și umedă și de o temperatură optimă zilnică de 22–24 de grade.

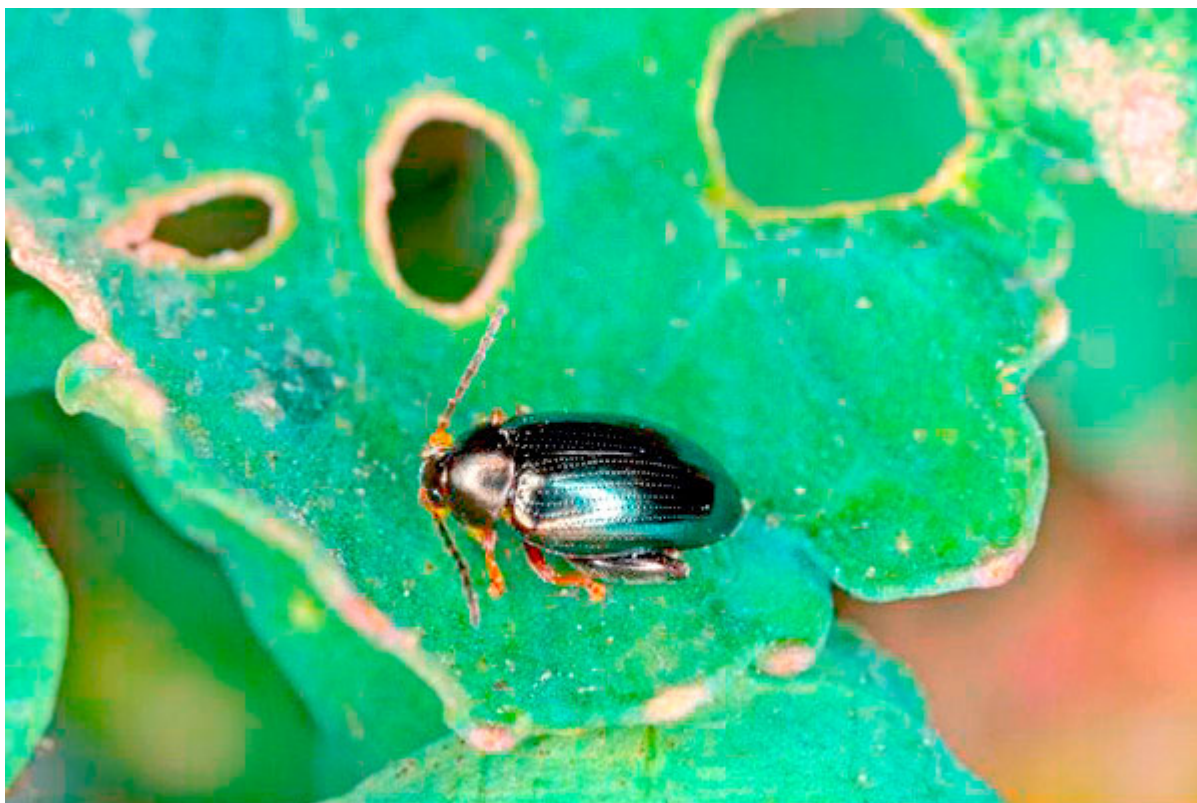
Combatere

Pentru combaterea bolii, trebuie aplicată o fertilizare echilibrată și trebuie combătute dăunătorii rapiței, deoarece leziunile provocate de aceștia servesc ca punct de intrare pentru infecție. Este deosebit de important să se acorde atenție combaterii puriceului de pe tulpina varzei, care transmite boli.

Pentru un control de succes al bolii, trebuie efectuată aplicarea de fungicide toamna, ceea ce va reduce semnificativ incidența și severitatea infecției, precum și riscul de îngheț al plantelor.

Măsurile de combatere a putregaiului uscat al tulpinii includ, de asemenea, o rotație adecvată a culturilor și distrugerea resturilor vegetale.

Dăunători periculoși toamna sunt:

Puriceul de pe tulpina varzei (*Psylliodes chrysocephala*)

Puriceul de pe tulpina varzei este răspândit peste tot și, la densități mari ale populației, provoacă pagube enorme. Dăunătorul dezvoltă o generație pean. Iernează sub formă de ou, larvă și insectă adultă.

În septembrie și octombrie adulții încep să se hrănească intens și de la sfârșitul lunii septembrie până la mijlocul lunii decembrie își depun ouăle. Larvele eclozate inițial se infiltrează în epiderma tulpinilor, iar mai târziu în pețiolii și în nervurile principale ale frunzelor. O parte din larve eclozează primăvara.

O specie înrudită cu puriceul de pe tulpina varzei este puriceul mic de pe tulpina varzei. Alte specii dăunătoare de purici pe rapiță sunt puricii de pământ negru, cu picioare ușoare, cu dungi ondulate, de in, de cânepă și alte specii.

Combatere

Provoacă pagube toamna prin hrănirea pe frunze, făcând găuri mici care, pe măsură ce frunzele cresc, se transformă în perforații mai mari. Poate fi găsit în cultură chiar de la emergența plantelor, prin urmare este necesar un monitorizare continuă și, atunci când se detectează 2 adulți/m² în stadiul de creștere frunza a 3-a–a 9-a sau mai multe frunze, trebuie implementată combaterea chimică.

Trăsnita frunzelor de rapiță (*Anthalia rosae*)

Dezvoltă trei generații pe an, cele mai mari pagube fiind provocate de larvele generației a treia toamna – acestea consumă întreaga lamă foliară, lăsând doar nervura principală. Combaterea chimică se efectuează la un prag economic de 2–3 larve/m².

Toamna se dezvoltă a treia generație a dăunătorului. Adulții trăsnitelor zboară până la sfârșitul lunii octombrie și își depun ouăle pe cotiledoane și pe primele frunze adevărate. Larvele tinere se hrănesc pe partea inferioară a frunzelor, rozându-le sub formă de mici gropițe. Pe măsură ce cresc, rodezgă găuri în laminele frunzelor, care treptat se m

ăresc, provoacă pagube marginale prin hrănire și mai târziu consumă întreaga lamă foliară, lăsând doar nervurile principale. După finalizarea dezvoltării, larvele se îngroapă în sol și rămân acolo să ierneze.

Combatere

Combaterea trăsniței rapiței se efectuează la un prag economic de 2–3 larve/m² sau 2–3 plante afectate/m².

Afidele (*Brevicoryne brassicae*)

Adulții și nimfele sug seva din frunzele și tulpinile culturii. Plantele sunt slăbite și își opresc dezvoltarea. Afidele sunt vectori pentru multe boli virale.